

Lausunto hallituksen esityksestä eduskunnalle laiksi vammaispalvelulain 2 §:n muuttamisesta

Vastaanottaja: Eduskunnan sosiaali- ja terveysvaliokunta

Asia: HE 92/2025 vp

LAUSUNTO

SAMS kiittää mahdollisuudesta osallistua sosiaali- ja terveysvaliokunnan kuulemiseen. SAMS työskentelee ruotsinkielisten vammaisten henkilöiden oikeuksien ja osallisuuden puolesta.

Elämänvaihesäännös

Esityksen tavoitteena on täsmentää vammaispalvelulain soveltamisalasäännöstä. Esityksessä ehdotetaan täydennettäväksi vammaispalvelulain soveltamisalapykälää siten, että siihen lisätään uusi elämänvaiheita koskeva säännös.

SAMS katsoo, että elämänvaihesäännöstä ei tule ottaa vammaispalvelulakiin ehdotetussa muodossaan, koska säännös on hyvin epäselvä ja voi siten johtaa mielivaltaiseen laintulkintaan. Ehdotuksella ei turvata yhdenvertaisuutta, ja se johtaa siihen, että vammaiset henkilöt jäävät lain soveltamisalan ulkopuolelle.

Uusi vammaispalvelulaki tuli voimaan vuoden 2025 alussa, joten hyvinvointialueet ovat soveltaneet sitä alle vuoden. Sen käytännön soveltamisesta ei ole vielä saatu riittävästi kokemusta, jotta lain vaikutuksia ja mahdollisia muutostarpeita kyettäisiin arvioimaan. SAMS:in mielestä on huolestuttavaa, että siitä huolimatta nyt ehdotetaan elämänvaiheita koskevan säännöksen lisäämistä lakiin, varsinkin kun lain tulkinnasta ja soveltamisesta nykyiselläänkin on epäselvyyttä.

Vammaispalvelulaki on ihmisoikeuksien ja perusoikeuksien kannalta tärkeä laki. SAMS katsoo, että jos muutos hyväksytään, se ei turvaa perustuslain 6 §:n mukaista yhdenvertaisuutta eikä perustuslain 19 §:n 1 momentin mukaista oikeutta ihmisarvoiseen elämään. Vaikka lakiehdotukseen on tehty muutoksia ja täsmennyksiä kesän jälkeen, katsomme, että elämänvaiheen tulkinta on edelleen epäselvä ja mahdollistaa siten

mielivaltaiset tulkinnat. Elämänvaiheet ovat käytännössä harvoin selvästi rajattuja, niissä on päällekkäisyyttä, ne muuttuvat eikä niitä ole helppo luokitella. Ennen kaikkea tässä on kyse yksilöllisistä tarpeista ja oikeudesta elää mahdollisimman itsenäisesti ja ihmisarvoisesti. Ehdotus on epäselvä sen suhteen, miten vammaisten henkilöiden heterogeenisuus käytännössä voidaan huomioida lakia sovellettaessa.

Esityksen kappaleessa 4.2.3 Vaikutukset perus- ja ihmisoikeuksiin todetaan näin:

"Ehdotettu muutos tarkoittaisi, että lakiin kirjataan periaatteet, joita lain soveltamiskäytännössä on jo pitkään noudatettu. Jo tällä hetkellä vammaispalveluita myönnetään vain henkilöille, joiden avun ja tuen tarve poikkeaa kyseessä olevaan elämänvaiheeseen tavanomaisesti kuuluvasta tarpeesta, vaikka siitä ei ole laissa erikseen säädetty. Siksi esityksellä ei arvioida olevan merkittäviä vaikutuksia vammaisten ja iäkkäiden henkilöiden perus- ja ihmisoikeuksiin."

SAMS korostaa, että tämä ei mielestämme täysin vastaa todellisuutta. Se, että elämänvaihe tai elämäntilanne otetaan huomioon osana palvelujen suunnittelua, ja se, että tehdään palveluja koskevia kielteisiä päätöksiä elämänvaihetta perusteluna käyttäen, ovat kaksi aivan eri asiaa. SAMS katsoo, että nyt ehdotetussa on kyse suuresta muutoksesta siinä, miten oikeutta vammaispalveluihin tulkitaan.

Jos nyt käsiteltävänä oleva lakiehdotus hyväksytään, vaarana on, että jotkut ryhmät jäävät lain soveltamisen ulkopuolelle. Elämänvaiheita koskeva sääntely voi johtaa tilanteisiin, joissa elämänvaihetta erityisesti ikäihmisten kohdalla käytetään lisärajoitteena lain palvelujen saamiselle, ja ihmisiä käännytetään järjestelmällisesti pois vammaispalveluista. Lakiehdotuksessa ei oteta riittävästi huomioon sitä, että ikääntyminen on yksilöllinen prosessi, joka on erilainen eri ihmisillä. Koska ikääntymisen yksilöllisyyttä ei oteta riittävästi huomioon, vaarana on, että esimerkiksi MS-tautia sairastavat tai huononäköiset ikääntyneet jäävät lain soveltamisalan ulkopuolelle.

Myös lievästi kehitysvammaiset sekä autistiset henkilöt ovat vaarassa joutua väliinputoajiksi. Yleislainsäädäntö, kuten sosiaalihuoltolaki, ei voi tarjota riittäviä palveluja näille ihmisille.

Ehdotuksessa sanotaan, että sillä ei ole tarkoitus heikentää lasten, nuorten ja perheiden palveluja. SAMS:in mielestä vaarana on, että lasten ja nuorten osallisuuden ja itsenäisyyden tukeminen jää säästöjen varjoon.

SAMS pelkää, että ehdotus yhdessä säästövaatimusten kanssa siirtää yhä useampia vammaisia henkilöitä yleislainsäädännön, kuten sosiaalihuoltolain, piiriin. Kohderyhmämme on ollut hyvin huolissaan vammaispalvelujen saatavuudesta vuoden alusta asti. Jo nyt on nähtävissä, että ihmisiä, jotka todella tarvitsevat vammaispalveluja, siirretään sosiaalihuoltolain piiriin. Kohderyhmämme kautta näemme, että hyvinvointialueet tulkitsevat lakia tiukasti, vaikka nämä henkilöt ovat oikeutettuja vammaispalveluihin ja usein täysin riippuvaisia näistä toimenpiteistä voidakseen elää ihmisarvoista ja itsenäistä elämää.

Ehdotettu tarkennus vahvistaa todennäköisesti tätä kehitystä. Kyseenalaistamme sen, että onko todellakin tarkoituksenmukaista, että lainsäädännöllä täytyy puuttua tietyn ihmisryhmän elämään näin yksityiskohtaisella tasolla.

Lain tulkinta

Jos nyt ehdotetut muutokset hyväksytään, laista tulee hyvin vaikeatulkintainen, mikä puolestaan johtaa eriarvoisiin palvelupäätöksiin, jotka eivät riittävästi turvaa vammaisten henkilöiden oikeuksia.

Vammaispalvelulakia ja sosiaalihuoltolakia on arvioitava tosiallisen tilanteen perusteella. Nyt sosiaalipalvelujen ammattihenkilöiden kelpoisuusvaatimuksia on höllennetty ja heidän liikkumavaraansa rajoitettu. Vaarana on, että tätä liikkumavaraa rajoitetaan entisestään lainmuutoksilla, vakiintuneita sosiaalioikeudellisia periaatteita muuttamalla, rakenneuudistuksilla ja uusia asiakkaita ohjaavia tahoja perustamalla.

Siksi SAMS on huolissaan siitä, että hyvinvointialueilla ei ole riittävää osaamista tämän epäyhtenäisen kohderyhmän erityistarpeiden huomioimiseen. Se on laaja-alainen tehtävä, joka edellyttää hyvin laaja-alaista ja syvällistä osaamista. Jatkossa lakia soveltavat ihmiset tulkitsevat näitä säännöksiä subjektiivisten käsitystensä perusteella.

Kielelliset vaikutukset

Esityksessä todetaan, että sillä ei ole merkittävää vaikutusta kielellisten oikeuksien toteutumiseen. SAMS ei ole tästä täysin samaa mieltä ja haluaa ilmaista huolensa kielellisten oikeuksien toteutumisesta.

SAMS on huolissaan siitä, että siirtymä kohti yleislainsäädäntöä voi johtaa siihen, että ruotsinkielisten erityispalvelujen tarjonta ja tuotanto vähenee, kun yleislainsäädännön ajatellaan olevan riittävää. Pahimmassa tapauksessa hyvinvointialueet alkavat pitää tätä

SAMS - Samarbetsförbundet kring funktionshinder rf

Helsingfors
Medelhavsgatan 14 A
00220 Helsingfors

Vasa
Wasaborgsgränden 4
65100 Vasa

samsnet.fi
facebook.com/SAMSRf
instagram.com/sams_rf

säästötoimena. Se ei ole kestävä, koska tietyillä alueilla on jo ennestään ongelmia ruotsinkielisten palvelujen saatavuudessa.

Ylipäättään sosiaalihuoltolain mukaisten palvelujen tosiasiallinen saatavuus hyvinvointialueilla herättää paljon huolta. Tämä huoli korostuu ruotsinkielisten palvelujen saatavuuden osalta, erityisesti koska sosiaalihuoltolaissa säädettyt palvelut ovat enimmäkseen määrärahasidonnaisia. Se, missä määrin sosiaalihuoltolain mukaisia palveluja tarjotaan ja tuotetaan ruotsiksi, on hyvin epäselvää. Nyt ehdotetulla muutoksella voi olla kielteisiä vaikutuksia vammaisten henkilöiden kielellisten oikeuksien toteutumisen kannalta.

Esityksen kielellisiä vaikutuksia koskevassa arvioissa näitä näkökulmia ei valitettavasti ole tunnistettu.

Vammaispalvelulaki ei saa olla säästölaki

SAMS:in mielestä on väärin, että vammaispalvelulaki näyttää muuttuneen säästölaiksi. Näin haavoittuvaisten ihmisten kustannuksella säästäminen siten, että he ovat vaarassa jäädä ilman palveluja, joiden avulla he voivat selviytyä mahdollisimman hyvin samojen perusteiden mukaan kuin ei-vammaiset henkilöt, on epäoikeudenmukaista.

Lopulta ratkaisut, jotka eivät vastaa yksilöllisiä tarpeita, tulevat yhteiskunnalle kalliiksi.

YK:n komiteaan suositukset

YK:n vammaisten henkilöiden oikeuksien komitea on tutkinut Suomen ensimmäisen raportin vammaisten henkilöiden oikeuksista tehdyn yleissopimuksen täytäntöönpanosta. Komitea julkisti 3.9.2025 loppupäätelmänsä ja suosituksensa (CRPD/C/FIN/CO/1).

Komitea suosittelee (suositusten kohdat 9 c ja d) varmistamaan, että vammaispalvelulain 2 § takaa kaikkien yleissopimuksen mukaisten vammaisoikeuksien saatavuuden. Komitea suosittelee myös pidättäytymään ottamasta käyttöön "elämänvaihe" -kriteerejä vammaispalvelulaissa.

YK:n vammaisten oikeuksien komitea on katsonut, että elämänvaiheisiin liittyvien avun ja tuen tarpeiden erottelu vammaispalvelulain mukaisista palveluista olisi syrjivä iän perusteella ja ristiriidassa sopimuksen 1 artiklan kanssa (huomautus 8 (d), s. 2–3).

Vaikka suositus on otettu esityksessä huomioon, SAMS katsoo, että sitä ei ole huomioitu riittävästi. Vammaispalvelulaki on eräs tärkeimmistä vammaisyleissopimuksen toteuttamiskeinoista. Siitä huolimatta lakiin ehdotetaan nyt syrjintään johtavaa muutosta.

SAMS - Samarbetsförbundet kring funktionshinder rf

Helsingfors
Medelhavsgatan 14 A
00220 Helsingfors

Vasa
Wasaborgsgränden 4
65100 Vasa

samsnet.fi
facebook.com/SAMSrf
instagram.com/sams_rf

Lopuksi

Lopuksi SAMS toteaa, että on hyvä, että ehdotuksessa uudeksi 2 §:ksi lukee, että kun arvioidaan oikeutta saada vammaispalveluita eri elämänvaiheissa, tulee ottaa huomioon, mitä 1 §:ssä säädetään lain tarkoituksesta. Silti SAMS on huolissaan siitä, että lain tarkoitus ei saa sille kuuluvaa painoarvoa. SAMS katsoo, että ehdotettu säännös johtaa eri tavoin vammaisten ja eri elämänvaiheissa olevien henkilöiden oikeuksien heikentymiseen, ja että lain tarkoitus ei siten toteudu kaikkien osalta. Tämä on ongelmallista, koska oikeusjärjestelmämme pyrkii siihen, että vammaiset henkilöt voisivat elää samojen perusteiden mukaan ja yhdenvertaisesti muiden kanssa.

Haluamme korostaa sen tärkeyttä, että hyvinvointialueiden henkilöstö saa riittävästi koulutusta voidakseen ottaa huomioon monimuotoisuuden ja yksilölliset tarpeet. Vammaispalvelujen ammatillisessa koulutuksessa on puutteita erityisesti eri vammoja ja sairauksia koskevaan osaamiseen liittyen. Koulutusta parantamalla väliinpuutoamisriskiä voidaan pienentää. Koulutusta tulisi järjestää myös ruotsiksi.

Marica Nordman

Lakimies

SAMS - Samarbetsförbundet kring funktionshinder

Skriftligt sakkunnigyttrande om regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av 2 § i lagen om funktionshindersservice

Mottagare: Riksdagens social- och hälsovårdsutskott

Ärende: RP 92/2025 rd

YTTRANDET

SAMS tackar för möjligheten att bli hörd av social- och hälsovårdsutskottet. SAMS arbetar för rättigheterna och delaktigheten för personer med funktionsnedsättning med svenska som modersmål.

Livsskedesbestämmelsen

Syftet med propositionen är att precisera bestämmelsen om tillämpningsområdet för lagen om funktionshinderservice. I propositionen föreslås det att paragrafen om tillämpningsområdet för lagen om funktionshinderservice kompletteras så att det till paragrafen fogas en ny bestämmelse om livsskeden.

SAMS anser att livsskedesbestämmelsen inte ska införas i funktionshinderservicelagen i den föreslagna formen eftersom den är mycket otydlig och därmed kan leda till godtycklig tolkning av lagen. Förslaget tryggar inte jämlikhet och leder till att personer med funktionsnedsättning faller utanför lagens tillämpningsområde.

Den nya funktionshinderservicelagen trädde i kraft i början av år 2025, och välfärdsområdena har därmed tillämpat den i mindre än ett år. Det finns inte ännu tillräckliga erfarenheter av dess praktiska tillämpning för att kunna bedöma lagens effekter eller eventuella behov av förändringar. SAMS ser det som oroande att man nu trots detta föreslår att införa en bestämmelse om livsskeden i lagen, särskilt som det råder osäkerhet kring hur lagen ska tolkas och tillämpas i sin nuvarande form.

Funktionshinderservicelagen är en människorättsligt och grundrättsligt känslig lag. SAMS anser att ändringen om den godkänns inte kommer att trygga jämlikhet enligt 6 § samt rätten till ett människovärdigt liv enligt 19 § 1 mom. i grundlagen. Trots att det gjorts ändringar och preciseringar i lagförslaget sedan sommaren anser vi att tolkningen av livsskede förblir för

otydligt och därmed öppen för godtyckliga tolkningar. Livsskeden är sällan tydligt avgränsade i praktiken, de överlappar, förändras och kan inte enkelt kategoriseras. Fram för allt handlar det om individuella behov och rätten till att leva möjligast självständigt och människovärdigt. Förslaget är otydligt när det gäller hur mångfalden bland personer med funktionsnedsättning i praktiken kan beaktas i tillämpningen.

I propositionens kapitel 4.2.3 Konsekvenser för de grundläggande och mänskliga rättigheterna står följande:

”Den föreslagna ändringen innebär att det i lagen skrivs in principer som redan länge har iakttagits i lagens tillämpningspraxis. Redan nu beviljas funktionshindersservice endast för personer vars behov av hjälp och stöd avviker från det behov som vanligen hör till livsskedet i fråga, även om det inte särskilt föreskrivs om detta i lag. Därför bedöms propositionen inte ha några betydande konsekvenser för de grundläggande och mänskliga rättigheterna för personer med funktionsnedsättning och äldre personer.”

SAMS vill understryka att detta inte enligt oss helt speglar verkligheten. Det är en väsentlig skillnad mellan att beakta livsskede eller livssituation som en del av serviceplaneringen och att fatta beslut om avslag på tjänster med livsskede som motivering. SAMS anser att det som nu föreslås handlar om en större ändring i hur man tolkar rätten till funktionshindersservice.

Om det nu föreliggande lagförslaget godkänns finns det en överhängande risk att en del grupper faller utanför lagens tillämpning. Regleringen som gäller livsskeden kan leda till situationer där livsskedet, särskilt för äldre personer, används som en ytterligare begränsning för att få tillgång till lagens tjänster, och människor systematiskt hänvisas bort från funktionshindersservicen. I lagförslaget beaktas inte tillräcklig mån det faktum att åldrande är en individuell process som ter sig olika för olika personer. Eftersom det individuella åldrandet inte beaktas tillräckligt finns det en stor risk för att äldre personer med exempelvis MS eller en synnedsättning faller utanför lagens tillämpningsområde.

Även personer med lindrig intellektuell funktionsnedsättning och autism riskerar att falla mellan stolarna. Den allmänna lagstiftningen så som socialvårdslagen kommer inte att kunna erbjuda tillräcklig service för dessa personer.

I förslaget sägs det att avsikten inte är att försämra tjänsterna för barn, unga och familjer. SAMS anser att det finns en risk att stödet för barns och ungas delaktighet och självständighet hamnar i skymundan på grund av besparingar.

SAMS befarar att förslaget, i kombination med sparkraven, kommer att föra in allt fler personer med funktionsnedsättning under allmän lagstiftning som socialvårdslagen. Vi har i kontakt med målgruppen bevittnat stor oro över tillgången till funktionshinderservice sedan årets början. Vi ser redan nu ett skifte från att personer som verkligen behöver funktionshinderservice flyttas över till socialvårdslagen. Vi ser i våra kontakter med målgruppen att välfärdsområden tolkar lagen strikt, trots att dessa personer har rätt till funktionshinderservice och ofta är helt beroende av dessa insatser för att leva ett människovärdigt och självständigt liv.

Den föreslagna preciseringen kommer sannolikt att förstärka denna utveckling. Vi ifrågasätter om det verkligen är ändamålsenligt att lagstiftningen ska behöva ingripa i en viss grupp av människors liv på en så detaljerad nivå.

Tolkningen av lagen

Om det nu förslagna ändringarna godkänns kommer vi att ha en mycket svårtolkad lag, vilket i sin tur kommer leda till ojämlika servicebeslut som inte i tillräcklig mån tryggar målgruppens rättigheter.

Det är särskilt viktigt att bedöma funktionshinderservicelagen och socialvårdslagen utifrån de faktiska förhållandena i verksamheten. I dessa förhållanden har behörighetskraven för yrkespersoner inom socialservicen sänkts och deras handlingsutrymme begränsats. Risken finns att detta handlingsutrymme kommer att begränsas ytterligare genom lagändringar, förändringar av etablerade socialrättsliga principer, organisatoriska omstruktureringar och införandet av nya kundstyrgrupper.

I skenet av det här är SAMS orolig över att välfärdsområdena inte har tillräckligt med kunskande att beakta specialbehoven hos den heterogena målgruppen. Det är en omfattande uppgift som kräver mycket bred och djup kunskap. De som tillämpar lagen kommer att tolka dessa bestämmelser utgående från subjektiva uppfattningar.

De språkliga konsekvenserna

I propositionen står det att den inte har betydande konsekvenser för tillgodoseendet av de språkliga rättigheterna. Gällande detta håller SAMS inte helt med och vill lyfta fram oro över de språkliga rättigheternas förverkligande.

SAMS är orolig över att förskjutningen mot allmän lagstiftning kan leda till att man börjar erbjuda och producera mindre specialservice på svenska då man tänker att den allmänna lagstiftningen

SAMS - Samarbetsförbundet kring funktionshinder rf

Helsingfors
Medelhavsgatan 14 A
00220 Helsingfors

Vasa
Wasaborgsgränden 4
65100 Vasa

samsnet.fi
facebook.com/SAMSrf
instagram.com/sams_rf

räcker till. I värsta fall börjar detta ses som en sparåtgärd i välfärdsområden. Detta är inte hållbart då det redan nu på vissa områden finns dåligt med tillgång till service på svenska

Det finns överlag en stor oro över den faktiska tillgången till tjänster i välfärdsområden enligt socialvårdslagen. Den här oron accentueras gällande tillgång till service på svenska, speciellt eftersom de tjänster som regleras av socialvårdslagen i stor utsträckning är anslagsbundna. Det finns stor oklarhet över i vilken mån det erbjuds eller produceras service på svenska för de tjänster som finns i socialvårdslagen. Den nu föreslagna ändringen kan ha negativa konsekvenser för förverkligandet av de språkliga rättigheterna för personer med funktionsnedsättning.

I propositionen har inte dessa aspekter tyvärr identifierats i konsekvensanalysen som gäller språket.

Funktionshindersservicelagen får inte vara en sparlag

SAMS anser det vara fel att funktionshindersservicelagen verkar ha blivit en sparlag. Att göra inbesparningar på bekostnad av en så sårbar grupp med konsekvensen att målgruppen riskerar att inte få service som ger dem förutsättningar att kunna klara sig möjligast väl på lika villkor som personer utan funktionsnedsättning är orättvis.

I slutändan blir lösningar som inte representerar det individuella behovet kostsamma för samhället.

FN kommittéens rekommendationer

FN:s kommitté för rättigheter för personer med funktionsnedsättning har granskat Finlands första rapport om genomförandet av konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Kommittén offentliggjorde den 3 september 2025 sina slutsatser och rekommendationer (CRPD/C/FIN/CO/1).

Kommittén rekommenderar (punkterna 9 c och d i rekommendationen) att man säkerställer att 2 § i lagen om funktionshindersservice garanterar tillgången till alla rättigheter för personer med funktionsnedsättning som anges i konventionen. Kommittén rekommenderar också att man avstår från att införa kriterier för "livsskeden" i lagen om funktionshindersservice.

FN:s kommitté för rättigheter för personer med funktionsnedsättning har ansett att en åtskillnad mellan behov av hjälp och stöd som är kopplade till livsskeden och de tjänster som ges enligt

SAMS - Samarbetsförbundet kring funktionshinder rf

Helsingfors
Medelhavsgatan 14 A
00220 Helsingfors

Vasa
Wasaborgsgränden 4
65100 Vasa

samsnet.fi
facebook.com/SAMSrf
instagram.com/sams_rf

funktionshindersservicelagen skulle vara diskriminerande på grund av ålder och stå i strid med artikel 1 i konventionen (anmärkning 8 (d), s. 2–3).

Trots att rekommendationen har beaktats i propositionen anser SAMS att den inte beaktas tillräckligt. Funktionshindersservicelagen är ett av de viktigaste medlen för att förverkliga funktionshinderkonventionen. Trots detta föreslår man nu en ändring i lagen som leder till diskriminering.

Avslutningsvis

SAMS vill slutligen lyfta fram att det är bra att det i förslaget för den nya 2 § står att bestämmelsen i 1 § om lagens syfte ska beaktas när man bedömer rätten att få funktionshindersservice i olika livsskeden. SAMS är dock orolig över att lagens syfte trots detta inte kommer att få den genomslagskraft som den borde få. SAMS anser att den föreslagna bestämmelsen leder till en försämring av rättigheterna för personer med olika typer av funktionsnedsättning och livsskeden och därmed att lagens syfte inte förverkligas för alla. Detta är problematiskt då vårt rättssystem strävar efter att personer med funktionsnedsättning ska kunna leva på lika villkor och jämlikt med andra.

Vi vill betona vikten av att personalen inom välfärdsområdena ges tillräcklig utbildning för att kunna beakta mångfalden och de individuella behoven. Det finns brister i yrkesutbildningen inom funktionshindersservicen, särskilt vad gäller kunskap om olika funktionsnedsättningar och sjukdomar. Genom förbättrad utbildning kan risken minska att personer hamnar mellan stolarna. Utbildningen bör också ordnas på svenska.

Marica Nordman

Jurist

SAMS -Samarbetsförbundet kring funktionshinder

SAMS - Samarbetsförbundet kring funktionshinder rf

Helsingfors
Medelhavsgatan 14 A
00220 Helsingfors

Vasa
Wasaborgsgränden 4
65100 Vasa

samsnet.fi
facebook.com/SAMSrf
instagram.com/sams_rf

SAMS - Samarbetsförbundet kring funktionshinder rf

Helsingfors
Medelhavsgatan 14 A
00220 Helsingfors

Vasa
Wasaborgsgränden 4
65100 Vasa

samsnet.fi
facebook.com/SAMSrf
instagram.com/sams_rf